

rammer et nyt Retsmøde. Endvidere kan nyt Retsmøde berammes, hvis en Part anser Modpartens Udtalelser om Sagens Sammenhæng for at lide af Uklarhed eller andre Mangler, og Skriftvekslingens Resultat bliver da at fastslaa i en Tilførsel til Retsbogen. — Naar Skriftvekslingen er sluttet, kan Sagsøgeren saa vel som ogsaa Sagsøgte, saafremt Modkrav ere tingfæstede, i et Retsmøde begære Sagen henvist til Domsforhandling ved den paagældende Landsret. Ønsker imidlertid en af Parterne Udsættelse for at føre Bevis, kan en passende Udsættelse hertil tilstaaes, for saa vidt det af Underretten skønnes at være nødvendigt, for at vedkommende Part tilbørlig kan varetage sit Tarv. I dette Retsmøde træffer vedkommende Underret derhos efter Begæring Bestemmelse om Indkaldelse af Parterne til personlig Afhøring samt, for saa vidt Udsættelse til Bevisførelse er tilstaaet, om Indkaldelse af de Vidner, der bo eller opholde sig i den paagældende Underretskreds, om Udmeldelse af Syns- eller Skønsmænd til Foretagelse af Syns- eller Skønsforretninger, der skulle foregaa i Underretskredsen, samt om det skal paalægges Modparten eller Trediemænd at fremkomme med Dokumenter m. m. — Naar derefter mulige Vidner ere førte, Parterne afhørte o. s. v., henviser Underretten Sagen til Domsforhandling for Landretten.

b. *Domsforhandlingen ved Landsretten.* Virkningen af Udeblivelse er væsentlig den samme som nævnt under a. Naar Domsbehandlingen er begyndt, fortsættes den uafbrudt i det begyndte og de paafølgende Møder, der saa vidt muligt skulle holdes de umiddelbart efterfølgende Dage — medmindre Retten bestemmer, at tidligere afhørte Vidner, Syns- og Skønsmænd eller Parter skulle fremstilles til yderligere Afhøring. Ved Domshandlingen skulle Formalitetsindsigelser behandles før Realiteten og paakendes særskilt, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten. Domsforhandlingen foregaaar paa Grundlag af Skriftvekslingen og det Retsbogen tilførte. Vil en Part fremsætte Paastande eller Anbringender, paa hvilke Modparten ikke er bleven forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, saafremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere ere meddelte. Den, der først faar Ordet — i Almindelighed Sagsøgeren — fremstiller kortelig Sagens Hovedtræk; derefter lader han ved Retsskriveren oplæse de Dokumenter, som han [vil paaberaabe sig, derunder Udskrifter af Tingsvidner og afgivne Partsforklaringer m. m. Modparten lader derpaa paa lignende Maade sine Dokumenter læse. Derefter udvikler førstnævnte Part nærmere sin Opfattelse af hele Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater